

**НПК Кримінального
процесуального кодексу
України. Зразки
процесуальних документів у
кримінальному провадженні**

Станом на 5 вересня 2017 р. (збільшеного формату)

Данная новая редакция Научно-практического комментария к УПК Украины осуществлена с учетом последних изменений. Были проанализированы законодательные и нормативно-правовые акты, которые приведены в Научно-практического комментария к УПК Украины. Те акты, которые утратили силу, были удалены, а новые акты - были отмечены, и прокомментированы.

Научно-практический комментарий рассчитан на судей, прокуроров, следователей, сотрудников оперативных подразделений и адвокатов для использования в практической работе, а также в качестве учебного пособия для студентов учебных учебных заведений, которые готовят специалистов в области права.

НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ
КОМЕНТАР
КРИМІНАЛЬНО-
ПРОЦЕСУАЛЬНОГО
КОДЕКСУ УКРАЇНИ
ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ
ДОКУМЕНТІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ
ПРОВАДЖЕННІ

За загальною редакцією
Черня Володимира Васильовича, доктора юридичних наук, професора,
ректора Національної академії внутрішніх справ,
Чернявського Сергія Сергійовича доктора юридичних наук, професора

СТАНOM НА 5 ВЕРЕСНЯ 2017 РОКУ

Київ
«Центр учбової літератури»
2017

УДК 343.1(477)
ББК 67.411(4Укр)
Н 34

**Науково-практичний коментар Кримінально-процесуального кодексу
Н 34 України. Зразки процесуальних документів у кримінальному провадженні.**
Станом на 5 вересня 2017 року. [текст] За заг. ред. Чернея В. В. та Чернявського С. С.
– К. : «Центр учбової літератури», 2017. – 994 с.

ISBN 978-611-01-0914-7

Науково-практичний коментар розрахований на суддів, прокурорів, слідчих, співробітників оперативних підрозділів та адвокатів для використання в практичній роботі, а також як навчальний посібник для студентів навчальних учбових закладів, які готують фахівців в галузі права.

УДК 343.1(477)
ББК 67.411(4Укр)

ISBN 978-611-01-0914-7

© Центр учбової літератури, 2017.

АВТОРСЬКИЙ КОЛЕКТИВ

Пахомов Володимир Васильович — доктор юридичних наук, доцент, завідувач кафедри судочинства та міжнародного права Сумського державного університету

Петков Сергій Валерійович — доктор юридичних наук, професор, начальник управління конституційного та адміністративного законодавства Департаменту конституційного, адміністративного та соціального законодавства Міністерства юстиції України

Стратонов Василь Миколайович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, ректор Херсонського державного університету,

Удалова Лариса Давидівна — доктор юридичних наук, професор, начальник кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ, полковник міліції

Черней Володимир Васильович — доктор юридичних наук, професор, ректор Національної академії внутрішніх справ

Чернявський Сергій Сергійович — доктор юридичних наук, професор, проректор Національної академії внутрішніх справ, полковник міліції

Таран Тетяна Степанівна — Суддя Верховного Суду України

Соловей Юрій Дмитрович — Директор з безпеки і контролю, Уповноважений з реалізації

Антикорупційної програми Державного підприємства «Національна енергетична компанія «Укренерго»

Бабік Костянтин Володимирович – адвокат

Григоренко Анатолій Володимирович — адвокат

Григоренко Людмила Степанівна — адвокат

Хомішин Максим Анатолійович — адвокат;

Бандуріна Яна Юрївна — к.ю.н., старший викладач кафедри кримінально-правових дисциплін ф-ту № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ

Березняк Василь Сергійович — к.ю.н., с.н.с. відділу організації наукової роботи Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Гринюк Володимир Олексійович — к.ю.н., доцент кафедри правосуддя Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Дрозд Альона Вікторівна — Слідчий слідчого управління Головного управління Національної поліції в м. Києві

Дрозд Віталій Юрійович — Старший слідчий Кіровоградського відділу поліції Головного управління Національної поліції в Кіровоградській області

Зеленський Сергій Миколайович — к.ю.н., доцент Кіровоградського державного педагогічного університету ім. В. Винниченка

Кавун Сергій Миколайович — к.ю.н., начальник оперативного управління Головного управління Державної фіскальної служби у Вінницькій області

Крепаків Ігор Олегович — к.ю.н., с.н.с., Завідувач докторантури та а`дюнкти ХНУВС

Леоненко Максим Іванович — к.ю.н., доцент, доцент кафедри кримінального процесу та криміналістики Інституту права імені Володимира Сташиса Класичного приватного університету

Озар Вікторія Григорівна — к.ю.н., слідчий слідчого управління ГУНП в Харківській області

Осадча Оксана Сергіївна — к.ю.н., прокурор прокуратури Ленінського району міста Харкова

Павленко Сергій Олексійович — к.ю.н., Провідний науковий співробітник відділу організації науково-дослідної роботи Національної академії внутрішніх справ

Паршак Сергій Анатолійович — к.ю.н., начальник сектору Фрунзенського ВП Індустріального ВП ГУНП в Харківській області

Порошук Петро Петрович — к.ю.н., суддя Жмеринського міськрайонного суду Вінницької області

Севрук Володимир Геннадійович — к.ю.н., Провідний науковий співробітник відділу організації науково-дослідної роботи Національної академії внутрішніх справ

Сімонович Давид Володимирович — к.ю.н., с.н.с., доцент кафедри криміналістики, судової медицини та психіатрії Харківського національного університету внутрішніх справ

Щербина Ігор В'ячеславович — Старший науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права (начальник Головного слідчого управління ГПУ 2014 р.)

ВВЕДЕННЯ

Колишній Кримінально-процесуальний кодекс Української Радянської Соціалістичної Республіки був затверджений Верховною Радою Української РСР 28 грудня 1960 року і введений в дію 01 квітня 1961 року. За період дії колишнього КПК законами Української РСР в нього більш як 50 раз вносилися зміни та доповнення, законами України — більш як 150 раз. Законом України № 2547-ХІІ від 07 липня 1992 року у назві колишнього КПК та його тексті найменування «Українська РСР» було замінено найменуванням «Україна». Колишній КПК складався із 9 розділів, 39 глав і містив 485 статей. Втратив чинність колишній КПК згідно з Кримінальним процесуальним кодексом України № 4651-VI від 13 квітня 2012 року.

Даний Кримінальний процесуальний кодекс України набрав чинності 20 листопада 2012 року, складається з 11 розділів, 46 глав і містить 615 статей.

В порівнянні з колишнім КПК, цей КПК містить новації, тобто норми і положення, які були відсутні в колишньому КПК, а також нововведення, які по іншому регулюють окремі питання кримінально-процесуального законодавства, ніж колишній КПК.

Так відповідно до положень цього КПК:

1. Введено нове юридичне поняття «слідчий суддя» — яким є суддя суду першої інстанції, до повноважень якого належить здійснення у порядку, передбаченому цим КПК, судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні, розгляд клопотань щодо негласних слідчих (розшукових) дій, — голова чи за його визначенням інший суддя Апеляційного суду Автономної Республіки Крим, апеляційного суду області, міст Києва та Севастополя.

2. Слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування.

3. Колишній КПК містив поняття «близькі родичі», тоді як цим КПК закріплено поняття «близькі родичі та члени сім'ї», що є більш широким поняттям, і крім чоловіка, дружини, батька, матері, дітей, рідних братів та сестер, діда, баби та внуків додатково включає до цього поняття вітчима, мачуху, пасинка, падчерку, правнуків, усиновлювача та усиновленого, опікуна та піклувальника, особу, яка перебуває під опікою або піклуванням, а також осіб, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки, у тому числі осіб, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі.

4. Запроваджено таке поняття, як «кримінальне правопорушення, яке поділяється на «злочин» і «кримінальний проступок».

5. Досудове розслідування за цим КПК має тривати не більше одного року, тоді як за колишнім КПК воно тривало до півтора року.

6. Цим КПК не передбачено порушення кримінальної справи, а відповідно відсутній такий дієвий інструмент, як оскарження факту порушення кримінальної справи. Також цей КПК не містить такого інституту, як додаткове розслідування. Таким чином, судовий розгляд має закінчитися винесенням обвинувального або виправдувального вироку.

7. Місця у судових залах, де утримуються підсудні, мають бути облаштовані огороженнями з оргскла, а не металічними огороженнями, як це було раніше.

8. Щиросердне зізнання під час досудового розслідування суттєве лише для визначення покарання.

9. За цим КПК слідчий буде складати обвинувальний акт, тоді як за колишнім КПК таким документом був обвинувальний висновок.

10. Цим КПК закріплено поняття розумних строків та їх граничних меж при здійсненні кримінального провадження. Під час кримінального провадження кожна процесуальна дія або процесуальне рішення повинні бути виконані або прийняті в розумні строки. Розумними вважаються строки, що є об'єктивно необхідними для виконання процесуальних дій та прийняття процесуальних рішень. Розумні строки не можуть перевищувати передбачені цим КПК строки виконання окремих процесуальних дій або прийняття окремих процесуальних рішень.

11. Чітко визначений цим КПК склад суду при кримінальному провадженні. Так, кримінальне провадження в суді першої інстанції, як правило, здійснюється професійним суддею одноособово.

Виключення з даного правила складають:

- кримінальне провадження в суді першої інстанції щодо злочинів, за вчинення яких передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк більше десяти років, яке здійснюється колегіально судом у складі трьох професійних суддів;

- кримінальне провадження в суді першої інстанції щодо злочинів, за вчинення яких передбачено довічне позбавлення волі, яке здійснюється колегіально судом у складі трьох професійних суддів, а за клопотанням обвинуваченого - судом присяжних у складі двох професійних суддів та трьох присяжних (кримінальне провадження стосовно кількох обвинувачених розглядається судом присяжних стосовно всіх обвинувачених, якщо хоча б один з них заявив клопотання про такий розгляд);

- кримінальне провадження стосовно Президента України, повноваження якого припинено, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України, перших заступників та заступників міністрів, членів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Голови Фонду державного майна України, його першого заступника та заступників, членів Центральної виборчої комісії, народних депутатів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Директора Національного антикорупційного бюро України, членів Національного агентства з питань запобігання корупції, Генерального прокурора України, його першого заступника чи заступника, Голови Конституційного Суду України, його заступника чи судді Конституційного Суду України, Голови Верховного Суду України, його першого заступника, заступника чи судді Верховного Суду України, голів вищих спеціалізованих судів, їх заступників чи суддів вищих спеціалізованих судів, Голови Національного банку України, його першого заступника чи заступника, осіб, посади яких належать до категорії «А», а також щодо обвинувачення у вчиненні кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України, здійснюється в суді першої інстанції — колегіально судом у складі трьох професійних суддів, які мають стаж роботи на посаді судді не менше п'яти років, а у разі здійснення кримінального провадження щодо злочинів, за вчинення яких передбачено довічне позбавлення волі, за клопотанням обвинуваченого — судом присяжних у складі двох професійних суддів, які мають стаж роботи на посаді судді не менше п'яти років, та трьох присяжних.

Судді (суддя), уповноважені здійснювати кримінальне провадження щодо неповнолітніх відповідно до статті 18 Закону України №1402-VIII від 02 червня 2016 року «Про судоустрій і статус суддів, обираються з числа суддів відповідного суду зборами суддів цього суду за пропозицією голови суду або за пропозицією будь-якого судді цього суду, якщо пропозиція голови суду не була підтримана, на строк не більше трьох років і можуть бути переобрані повторно. Кількість суддів, уповноважених здійснювати кримінальне провадження щодо неповнолітніх, визначається окремо для кожного суду зборами суддів цього суду. Суддею, уповноваженим здійснювати кримінальне провадження щодо неповнолітніх, може бути обрано суддю зі стажем роботи суддею не менше десяти років, досвідом здійснення кримінального провадження в суді і високими морально-діловими та професійними якостями. У разі відсутності в суді суддів з необхідним стажем роботи суддя, уповноважений здійснювати кримінальне провадження щодо неповнолітніх, обирається з числа суддів, які мають найбільший стаж роботи на посаді судді. Судді, уповноважені здійснювати кримінальне провадження щодо неповнолітніх, не звільняються від виконання обов'язків судді відповідної інстанції, проте здійснення ними таких повноважень ураховується при розподілі судових справ та має пріоритетне значення.

12. Цим КПК чітко врегульовано територіальну підсудність. Так, кримінальне провадження здійснює суд, у межах територіальної юрисдикції якого вчинено кримінальне правопорушення. У разі якщо було вчинено кілька кримінальних правопорушень, кримінальне провадження здійснює суд, у межах територіальної юрисдикції якого вчинено більш тяжке правопорушення, а якщо вони були однаковими за тяжкістю, — суд, у межах територіальної юрисдикції якого вчинено останнє за часом кримінальне правопорушення. Якщо місце вчинення кримінального правопорушення встановити неможливо, кримінальне провадження здійснюється судом, у межах територіальної юрисдикції якого закінчено досудове розслідування. Що ж стосується кримінального провадження щодо обвинувачення судді у вчиненні кримінального правопорушення, то воно не може здійснюватися тим судом, у якому обвинувачений обіймає чи обіймав посаду судді. У разі, якщо кримінальне провадження стосовно судді має здійснюватися тим судом, у якому обвинувачений обіймає чи обіймав посаду судді, кримінальне провадження здійснює суд, найбільш територіально наближений до суду, в якому обвинувачений обіймає чи обіймав посаду судді, іншої адміністративно-територіальної одиниці (Автономної Республіки Крим, області, міста Києва чи Севастополя).

Якщо кримінальне правопорушення, досудове розслідування якого проводилося територіальним управлінням Національного антикорупційного бюро України, вчинено у межах територіальної юрисдикції місцевого суду за місцезнаходженням відповідного територіального управління Національного антикорупційного бюро України, то кримінальне провадження здійснює суд, найбільш територіально наближений до суду за місцезнаходженням відповідного територіального управління Національного антикорупційного бюро України, іншої адміністративно-територіальної одиниці (Автономної Республіки Крим, області, міста Києва чи Севастополя).

13. Достатньо зважено цим КПК врегульований порядок направлення кримінального провадження з одного суду до іншого. Так, підставами для передачі кримінального провадження на розгляд іншого суду є:

- факт виявлення до початку судового розгляду тієї обставини, що кримінальне провадження надійшло до суду з порушенням правил територіальної підсудності;
- неможливість утворити новий склад суду для судового розгляду після задоволення відводів (самовідводів) чи в інших випадках;
- та обставина, що обвинувачений чи потерпілий працює або працював у суді, до підсудності якого належить здійснення кримінального провадження;
- ліквідація суду, який здійснював судове провадження.

У виняткових випадках, до початку судового розгляду, кримінальне провадження з метою забезпечення оперативності та ефективності кримінального провадження може бути передано на розгляд іншого суду за місцем проживання обвинуваченого, більшості потерпілих або свідків, а також у разі неможливості здійснювати відповідним судом правосуддя (зокрема, надзвичайні ситуації техногенного або природного характеру, епідемії, епізоотії, режим воєнного, надзвичайного стану, проведення анти-терористичної операції).

Питання про направлення кримінального провадження з одного суду до іншого в межах юрисдикції одного суду апеляційної інстанції вирішується колегією суддів відповідного суду апеляційної інстанції за поданням місцевого суду або за клопотанням сторін чи потерпілого не пізніше п'яти днів з дня внесення такого подання чи клопотання, про що постановляється вмотивована ухвала.

Питання про направлення кримінального провадження з одного суду до іншого в межах юрисдикції різних апеляційних судів, а також про направлення провадження з одного суду апеляційної інстанції до іншого вирішується колегією суддів Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ за поданням суду апеляційної інстанції або за клопотанням сторін чи потерпілого не пізніше п'яти днів з дня внесення такого подання чи клопотання, про що постановляється вмотивована ухвала.

14. Цим КПК значно скорочено перелік органів дізнання, які були визначені колишнім КПК, а також запроваджено нові органи досудового розслідування — Державне бюро розслідувань та Національне антикорупційне бюро України.

Відповідно до Розділу Х «Прикінцеві положення» цього КПК:

— частина четверта статті 216 цього КПК вводиться в дію з дня початку діяльності Державного бюро розслідувань України, але не пізніше п'яти років з дня набрання чинності цим КПК;

- частина п'ята статті 216 цього КПК вводиться в дію з дня початку діяльності Національного антикорупційного бюро України, але не пізніше трьох років з дня набрання чинності цим КПК.

15. Колишній КПК визначав прокурора, як особу, яка здійснює нагляд за виконанням законів органами дізнання та досудового слідства, на яких покладалося вжиття необхідних оперативно-розшукових заходів з метою виявлення ознак злочину і осіб, що його вчинили, а також проведення досудового слідства. Що ж стосувалося підозрюваного, обвинуваченого та їх захисників, рівно як і потерпілого, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників, то за колишнім КПК їх статус був визначений лише як учасників процесу, а не як рівноправної в процесуальному значенні сторони кримінального процесу, чим порушувався такий принцип кримінального процесу, як змагальність. Цей КПК зовсім по іншому визначив процесуальне положення сторін та учасників кримінального провадження, а саме:

а) сторони кримінального провадження:

- з боку обвинувачення: слідчий, керівник органу досудового розслідування, прокурор, а також потерпілий, його представник та законний представник у випадках, установлених цим КПК;

- з боку захисту: підозрюваний, обвинувачений (підсудний), засуджений, виправданий, особа, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, їхні захисники та законні представники.

б) потерпілий, його представник та законний представник;

в) інші учасники кримінального провадження: заявник, цивільний позивач, його представник та законний представник, цивільний відповідач та його представник, свідок, перекладач, експерт, спеціаліст, секретар судового засідання, перекладач.

Відповідно, за цим КПК:

- учасниками кримінального провадження є сторони кримінального провадження, потерпілий, його представник та законний представник, цивільний позивач, його представник та законний представник, цивільний відповідач та його представник, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, представник персоналу органу пробації, третя особа, щодо майна якої вирішується питання про арешт, особа, стосовно якої розглядається питання про видачу в іноземну державу (екстрадицію), заявник, свідок та його адвокат, понятий, заставодавець, перекладач, експерт, спеціаліст, секретар судового засідання, судовий розпорядник;

- учасниками судового провадження є сторони кримінального провадження, потерпілий, його представник та законний представник, цивільний позивач, його представник та законний представник, цивільний відповідач та його представник, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, представник персоналу органу пробації, третя особа, щодо майна якої вирішується питання про арешт, а також інші особи, за клопотанням або скаргою яких у випадках, передбачених цим Кодексом, здійснюється судове провадження.

16. За цим КПК досить чітко диференційовані поняття «підозрюваний» та «обвинувачений», «виправданий» та «засуджений», а також досить детально визначені їх права та обов'язки. Так, по цьому КПК підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього КПК, повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього КПК. Виправданим у кримінальному провадженні є обвинувачений, виправдувальний вирок суду щодо якого набрав законної сили. Засудженим у кримінальному провадженні є обвинувачений, обвинувальний вирок суду щодо якого набрав законної сили.

17. Цим КПК визначено, що захисником може бути лише адвокат, відомості про якого внесено до Єдиного реєстру адвокатів України і відносно якого у зазначеному реєстрі не містяться відомості про зупинення або припинення права на зайняття адвокатською діяльністю. Згідно розділу X «Прикінцеві положення» цього КПК ця норма, визначена частиною другою статті 45 цього КПК, вводиться в дію через рік після створення Єдиного реєстру адвокатів України. Таким чином, інші фахівці у галузі права, які за законом мали право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, а також близькі родичі обвинуваченого, підсудного, засудженого, виправданого, його опікуни або піклувальники, які за колишнім КПК допускалися в якості захисників до участі в справі, за цим КПК такого права позбавлені. Цей КПК також ввів норму, згідно якої одночасно брати участь у судовому розгляді можуть не більше п'яти захисників одного обвинуваченого, тоді як колишній КПК не передбачав такого обмеження. Встановлено цим КПК також єдиний перелік документів, які підтверджують повноваження захисника (адвоката) на участь у кримінальному провадженні (свідцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю, ордер, договір із захисником або доручення органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги), незалежно від того, чи є адвокат членом адвокатського об'єднання, чи він здійснює незалежну професійну діяльність як самозайнята особа і не є членом адвокатського об'єднання.

В колишньому КПК права захисника були окремо визначені і більш деталізовані, тоді як в цьому КПК при визначенні прав захисника йде посилення на те, що захисник користується процесуальними правами підозрюваного, обвинуваченого, захист якого він здійснює, крім процесуальних прав, реалізація яких здійснюється безпосередньо підозрюваним, обвинуваченим і не може бути доручена захиснику. Таке не чітке визначення прав захисника, як самостійної процесуальної особи, може дати можливість будь-якій особі вільно трактувати і на свій розсуд визначати, які саме права може безпосередньо реалізовувати підозрюваний (обвинувачений), а які не може.

Цим КПК також закріплено ряд позитивних норм, що стосуються прав захисника. Так, позитивними є положення, викладені в статті 93 цього КПК, які більш детально регламентують порядок збирання доказів стороною захисту та потерпілим, а саме: шляхом витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, службових та фізичних осіб речей, копій документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій, актів перевірок; ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій, а також шляхом здійснення інших дій, які здатні забезпечити подання суду належних і допустимих доказів. Разом з тим, не досить коректні формулювання цих норм, що дають змогу їх двоякого трактування, відсутність в деяких випадках механізму їх реалізації і/або залежність їх реалізації від волі слідчого або суду, можуть звести нанівець ці позитивні нововведення. Так, в деяких випадках, реалізація стороною захисту на практиці такого права, як ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій, є проблематичним. Справа в тому що ініціювання проведення таких дій має здійснюватися шляхом подання слідчому, прокурору відповідних клопотань. Як показує практика, в більшості такі клопотання не задовольняються, і не тому, що вони є безпідставні або не вмотивовані, а тому, що проведення цих дій займе певний час, а слідчий або обмежений терміном розслідування справи, або проведення цих дій не вигідно слідству.

Крім позитивних нововведень, цей КПК містить норми, які при їх реалізації можуть порушити права захисника. Так, в цьому КПК містяться положення, згідно якого конфіденційні побачення захисника зі своїм підзахисним можуть відбуватися під візуальним контролем уповноваженої службової особи, але в умовах, що виключають можливість прослуховування чи підслуховування. Дане положення не тільки може порушити права захисника та його підзахисного, але в деяких випадках не може бути реалізованим в частині додержання конфіденційності побачень.

Можна вітати право захисника на отримання від учасників кримінального провадження та інших осіб за їх згодою пояснень. Разом з тим, згідно з положеннями частини 8 статті 95 цього КПК такі пояснення не є джерелом доказів.

18. Цим КПК закріплено статус потерпілого, як самостійної процесуальної особи у кримінальному провадженні, а також досить чітко визначені його права та обов'язки.

19. Більш детально цей КПК регламентував порядок збирання доказів стороною захисту та потерпілим, а саме: шляхом витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, службових та фізичних осіб речей, копій документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій, актів перевірок; ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій, а також шляхом здійснення інших дій, які здатні забезпечити подання суду належних і допустимих доказів. За цим КПК лише ті докази, які будуть досліджені в суді, будуть покладені в основу судового рішення.

Чимало обговорень викликало положення (нововведення), зазначене в статті 97 цього КПК щодо визнання допустимим доказом показання з чужих слів, під яким розуміється висловлювання, здійснене в усній, письмовій або іншій формі, щодо певного факту, яке ґрунтується на поясненні іншої особи. При цьому, законодавець визначив, що:

- визнання допустимим доказом показання з чужих слів здійснює суд;

- суд має право визнати допустимим доказом показання з чужих слів незалежно від можливості допитати особу, яка надала первинні пояснення, у виняткових випадках, якщо вони є допустимим доказом згідно з іншими правилами допустимості доказів;

- суд може визнати доказами показання з чужих слів, якщо сторони погоджуються визнати їх доказами.

- суд має право визнати допустимим доказом показання з чужих слів, якщо підозрюваний, обвинувачений створив або сприяв створенню обставин, за яких особа не може бути допитана.

З урахуванням того, що:

- доказами мають бути лише фактичні дані, тобто дані, які є абсолютно достовірними і які можна перевірити на предмет достовірності;

- суддя є арбітром, а тому його завданням є дослідження та оцінка саме достовірних доказів, а не доказів з чужих слів;

- між сторонами може бути домовленість про визнання доказами показання з чужих слів,

- введення такого поняття як показання з чужих слів викликає чимало запитань.

20. Поряд з іншими запобіжними заходами цим КПК введено новий запобіжний захід — домашній арешт, суть якого полягає в забороні підозрюваному, обвинуваченому, який підозрюється або обвинувачується у вчиненні злочину, за вчинення якого законом передбачено покарання у виді позбавлення волі, залишати житло цілодобово або у певний період доби. При цьому, сукупний строк тримання особи під домашнім арештом під час досудового розслідування не може перевищувати шести місяців. По закінченню цього строку ухвала про застосування запобіжного заходу у вигляді домашнього арешту припиняє свою дію і запобіжний захід вважається скасованим. Працівники органу внутрішніх справ з метою контролю за поведінкою підозрюваного, обвинуваченого, який перебуває під домашнім арештом, мають право з'являтися в житло цієї особи, вимагати надати усні чи письмові пояснення з питань, пов'язаних із виконанням покладених на неї зобов'язань, а також використовувати електронні засоби контролю. Електронні засоби контролю можуть застосовуватися:

- слідчим на підставі ухвали слідчого судді, суду про обрання стосовно підозрюваного, обвинуваченого запобіжного заходу, не пов'язаного з позбавленням волі, якою на останнього покладено відповідний обов'язок;

- працівниками органу Національної поліції України на підставі ухвали слідчого судді, суду, якою щодо підозрюваного, обвинуваченого обрано запобіжний захід у вигляді домашнього арешту.

На виконання вимог частини третьої статті 195 цього КПК наказом Міністерства внутрішніх справ України № 696 від 09 серпня 2012 року затверджене Положення про порядок застосування електронних засобів контролю. Даний наказ набрав чинності одночасно з набранням чинності цим КПК. Що ж стосується такого запобіжного заходу, як особисте зобов'язання, зазначеного в цьому КПК, то подібне також було передбачено і колишнім КПК, зокрема статтею 149-1 (обов'язки, що можуть бути покладені на особу при обранні запобіжного заходу, не пов'язаного з триманням під вартою, та статтею 151 (підписка про невиїзд). Різниця полягає лише в тому, що за цим КПК особисте зобов'язання визначено як один із видів запобіжних заходів, тоді як за колишнім КПК обов'язки (один або декілька), які могли бути покладені на особу при обранні запобіжного заходу, не пов'язаного з триманням під вартою, які практично повторюють особисте зобов'язання, застосовувалися додатково до обраного запобіжного заходу.

Зовсім по іншому, ніж колишній КПК, цей КПК визначає підстави для обрання такого виняткового запобіжного заходу, як тримання під вартою. Так, за цим КПК тримання під вартою є винятковим запобіжним заходом, який застосовується виключно у разі, якщо прокурор доведе, що жоден із більш м'яких запобіжних заходів не зможе запобігти ризикам, передбаченим статтею 177 цього КПК. При

цьому, запобіжний захід у вигляді тримання під вартою не може бути застосований, окрім як до осіб, зазначених в частині 2 статті 183 цього КПК.

21. Кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення, передбачене цим КПК, мало місце і за колишнім КПК. Разом з тим, цей КПК дещо по іншому вирішує питання приватного обвинувачення. Так, за колишнім КПК за скаргою приватного обвинувачення можна було порушити кримінальну справу лише за 11 статтями, тоді як цей КПК значно розширив перелік справ, які порушуються не інакше, як за скаргою потерпілого (більш як 60 статей).

Колишній КПК, встановивши норму про те, що справи приватного обвинувачення можуть бути порушені не інакше, як за скаргою потерпілого, передбачав виключення із цього правила, надаючи прокурору право порушувати справу, навіть при відсутності скарги потерпілого, за статтею 125, частиною 1 статті 126, статтею 203-1, частиною 1 статті 206, статтями 219, 229, 231-232-2, 356 Кримінального кодексу України в разі, коли справа має особливе громадське значення, а також у виняткових випадках, коли потерпілий у такій справі чи в справі про злочин, передбачений частиною 1 статті 152 Кримінального кодексу України, через свій безпорадний стан, залежність від обвинуваченого чи з інших причин не може захистити свої законні інтереси. За цим КПК потерпілий має право подати заяву про вчинення кримінального правопорушення до слідчого, прокурора, іншої службової особи органу, уповноваженого на початок досудового розслідування, на підставі якої слідчим, прокурором може бути розпочате кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення. За колишнім КПК потерпілий мав право звернутися із скаргою приватного обвинувачення, яка повинна була відповідати вимогам, які встановлені для обвинувального висновку, лише до суду, який за наявності достатніх даних, які вказували на вчинений злочин, і приймав рішення про порушення кримінальної справи. Відповідно, за колишнім КПК дізнання та досудове слідство по справам приватного обвинувачення не проводилося, тоді як цей КПК передбачає кримінальне провадження по справам приватного обвинувачення, що передбачає наряду із судовим провадженням і досудове розслідування. Колишнім КПК було передбачено закриття справ, порушених за скаргою приватного обвинувачення, якщо потерпілий примириться з обвинуваченим, підсудним, за виключенням справ про злочини, передбачені частиною 1 статті 152 Кримінального кодексу України, справ, які порушені прокурором, а також справ, в яких для охорони державних або громадських інтересів чи прав громадян прокурор вступив в справу і підтримує обвинувачення в суді. Як правило, примирення між потерпілим та обвинуваченим оформлялося у формі мирової угоди. Натомість цей КПК встановив норми, згідно яких:

- кримінальне провадження закривається згідно постанови прокурора, якщо потерпілий, а у випадках, передбачених цим КПК, його представник відмовився від обвинувачення у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення;

- у разі укладання угоди між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим суд виносить вирок на підставі зазначеної угоди.

Крім того, цей КПК ввів ще один вид угод у кримінальному провадженні, а саме угоду між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості, що є нововведенням. Таким чином, цим КПК передбачено два види угод у кримінальному провадженні: угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим; угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

22. Новим КПК визначено поняття слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій. Так, слідчими (розшуковими) діями є дії, спрямовані на отримання (збирання) доказів або перевірку вже отриманих доказів у конкретному кримінальному провадженні. Підставами для проведення слідчої (розшукової) дії є наявність достатніх відомостей, що вказують на можливість досягнення її мети. Негласними слідчими (розшуковими) діями є різновид слідчих (розшукових) дій, відомості про факт та методи проведення яких не підлягають розголошенню, за винятком випадків, передбачених цим КПК. Негласні слідчі (розшукові) дії проводяться у випадках, якщо відомості про злочин та особу, яка його вчинила, неможливо отримати в інший спосіб. Негласні слідчі (розшукові) дії, передбачені статтями 260, 261, 262, 263, 264 (в частині дій, що проводяться на підставі ухвали слідчого судді), 267, 269, 269¹, 270, 271, 272, 274 цього КПК, проводяться виключно у кримінальному провадженні щодо тяжких або особливо тяжких злочинів.

23. Згідно Закону України № 314-VII від 23 травня 2013 року «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо виконання Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України стосовно відповідальності юридичних осіб», який набрав чинності 09 травня 2014 року, введено юридичне поняття «юридична особа, щодо якої здійснюється провадження» та «представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження» та внесені відповідні зміни в цей КПК.

24. Відповідно до положень цього КПК на досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора:

- бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, у неповерненні тимчасово вилученого майна згідно з вимогами статті 169 цього КПК, а також у нездійсненні інших процесуальних дій, які він зобов'язаний вчинити у визначений КПК України строк, — заявником, потерпілим, його представником чи законним представником,

підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, володільцем тимчасово вилученого майна;

- рішення слідчого, прокурора про зупинення досудового розслідування — потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником;

- рішення слідчого про закриття кримінального провадження — заявником, потерпілим, його представником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження;

- рішення прокурора про закриття кримінального провадження та/або провадження щодо юридичної особи — заявником, потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження;

- рішення прокурора, слідчого про відмову у визнанні потерпілим — особою, якій відмовлено у визнанні потерпілою;

- рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора при застосуванні заходів безпеки — особами, до яких можуть бути застосовані заходи безпеки, передбачені законом;

- рішення слідчого, прокурора про відмову в задоволенні клопотання про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій — особою, якій відмовлено у задоволенні клопотання, її представником, законним представником чи захисником;

- рішення слідчого, прокурора про зміну порядку досудового розслідування та продовження його згідно з правилами, передбаченими главою 39 цього КПК, — підозрюваним, його захисником чи законним представником, потерпілим, його представником чи законним представником.

25. Цим КПК вирішуються питання спеціальної конфіскації, суть якої полягає у примусовому безоплатному вилученні за рішенням суду у власність держави грошей, цінностей та іншого майна у випадках, визначених Кримінальним кодексом України, за умови вчинення умисного злочину або суспільно небезпечного діяння, що підпадає під ознаки діяння, передбаченого Особливою частиною КК України, за які передбачено основне покарання у виді позбавлення волі або штрафу понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а так само передбаченого частиною першою статті 150, статтею 154, частинами другою і третьою статті 159-¹, частиною першою статті 190, статтею 192, частиною першою статей 204, 209-¹, 210, частинами першою і другою статей 212, 212-¹, частиною першою статей 222, 229, 239-¹, 239-², частиною другою статті 244, частиною першою статей 248, 249, частинами першою і другою статті 300, частиною першою статей 301, 302, 310, 311, 313, 318, 319, 362, статтею 363, частиною першою статей 363-¹, 364-¹, 365-² КК України.

Спеціальна конфіскація застосовується на підставі:

- обвинувального вироку суду;

- ухвали суду про звільнення особи від кримінальної відповідальності;

- ухвали суду про застосування примусових заходів медичного характеру;

- ухвали суду про застосування примусових заходів виховного характеру.

У випадках, коли об'єктом спеціальної конфіскації є майно, вилучене з цивільного обороту, вона може бути застосована на підставі:

- ухвали суду про закриття кримінального провадження з інших підстав, аніж звільнення особи від кримінальної відповідальності;

- ухвали суду, постановленої в порядку частини дев'ятої статті 100 цього КПК, за клопотанням слідчого чи прокурора, якщо кримінальне провадження закривається ними.

Спеціальна конфіскація застосовується у разі, якщо гроші, цінності та інше майно:

- а) одержані внаслідок вчинення злочину та/або є доходами від такого майна;

- б) призначалися (використовувалися) для схилення особи до вчинення злочину, фінансування та/або матеріального забезпечення злочину або винагороди за його вчинення;

- в) були предметом злочину, крім тих, що повертаються власнику (законному володільцю), а у разі, коли його не встановлено, - переходять у власність держави;

- г) були підшукані, виготовлені, пристосовані або використані як засоби чи знаряддя вчинення злочину, крім тих, що повертаються власнику (законному володільцю), який не знав і не міг знати про їх незаконне використання.

У разі якщо зазначені гроші, цінності та інше майно були повністю або частково перетворені в інше майно, спеціальній конфіскації підлягає повністю або частково перетворене майно. Якщо конфіскація зазначених грошей, цінностей та іншого майна на момент прийняття судом рішення про спеціальну конфіскацію неможлива внаслідок їх використання або неможливості виділення з набутого законним шляхом майна, або відчуження, або з інших причин, суд виносить рішення про конфіскацію грошової суми, що відповідає вартості такого майна.

Спеціальна конфіскація застосовується також у разі, коли особа не підлягає кримінальній відповідальності у зв'язку з недосягненням віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність, або неосудністю, або звільняється від кримінальної відповідальності чи покарання з підстав, передбачених

КПК України, крім звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності.

Гроші, цінності, в тому числі кошти, що знаходяться на банківських рахунках чи на зберіганні у банках або інших фінансових установах, інше майно підлягають спеціальній конфіскації у третьої особи, якщо вона набула таке майно від підозрюваного, обвинуваченого, особи, яка переслідується за вчинення суспільно небезпечного діяння у віці, з якого не настає кримінальна відповідальність, або в стані неосудності, чи іншої особи безоплатно, за ринкову ціну або за ціну вищу чи нижчу ринкової вартості, і знала або повинна була і могла знати, що таке майно відповідає будь-якій із ознак, зазначених у пунктах «а» - «г».

Вищезазначені відомості щодо третьої особи повинні бути встановлені в судовому порядку на підставі достатності доказів.

Спеціальна конфіскація не може бути застосована до майна, яке перебуває у власності добросовісного набувача.

Спеціальна конфіскація не застосовується до грошей, цінностей та іншого майна, які згідно із законом підлягають поверненню власнику (законному володільцю) або призначені для відшкодування шкоди, завданої злочином.

26. Цей КПК передбачає спеціальне досудове розслідування, яке здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110-², 111, 112, 113, 114, 114-¹, 115, 116, 118, частинами другою — п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 258, 258-¹, 258-², 258-³, 258-⁴, 258-⁵, 348, 364, 364-¹, 365, 365-², 368, 368-², 368-³, 368-⁴, 369, 369-², 370, 379, 400, 436, 436-¹, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності та оголошений у міждержавний та/або міжнародний розшук. Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності або оголошені у міждержавний та/або міжнародний розшук, та вони розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

27. Цим КПК також передбачені інші нововведення, які зазначені у відповідних статтях цього КПК.

Зазначені нововведення в значній мірі не тільки змінили змістову частину процесуальних документів, але й започаткували створення нових процесуальних документів, які колишній КПК не передбачав.

Даний Науково-практичний коментар також містить зразки процесуальних документів, які застосовуються у кримінальному провадженні за цим КПК.

Що ж стосується зразків процесуальних документів, ініціювання та винесення яких віднесено до компетенції сторони обвинувачення, то в даному Науково-практичному коментарі вони наводяться як рекомендаційні, оскільки Міністерством внутрішніх справ України спільно з фахівцями Генеральної прокуратури України розроблено бланки та зразки цих процесуальних документів.

ЗМІСТ

ВВЕДЕННЯ	4
КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ	12
Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.....	13
Глава 1. Кримінальне процесуальне законодавство України та сфера його дії.....	13
Стаття 1. Кримінальне процесуальне законодавство України.....	13
Стаття 2. Завдання кримінального провадження	20
Стаття 3. Визначення основних термінів Кодексу.....	21
Стаття 4. Дія Кодексу в просторі.....	25
Стаття 5. Дія Кодексу в часі.....	26
Стаття 6. Дія Кодексу за колом осіб.....	26
Глава 2. Засади кримінального провадження	27
Стаття 7. Загальні засади кримінального провадження	27
Стаття 8. Верховенство права	29
Стаття 9. Законність.....	31
Стаття 10. Рівність перед законом і судом	32
Стаття 11. Повага до людської гідності	33
Стаття 12. Забезпечення права на свободу та особисту недоторканність	33
Стаття 13. Недоторканність житла чи іншого володіння особи	35
Стаття 14. Таємниця спілкування.....	36
Стаття 15. Невтручання у приватне життя	36
Стаття 16. Недоторканність права власності.....	37
Стаття 17. Презумпція невинуватості та забезпечення доведеності вини.....	38
Стаття 18. Свобода від самовикриття та право не свідчити проти близьких родичів та членів сім'ї.....	39
Стаття 19. Заборона двічі притягувати до кримінальної відповідальності за одне і те саме правопорушення.....	39
Стаття 20. Забезпечення права на захист.....	40
Стаття 21. Доступ до правосуддя та обов'язковість судових рішень	40
Стаття 22. Змагальність сторін та свобода в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості	40
Стаття 23. Безпосередність дослідження показань, речей і документів	42
Стаття 24. Забезпечення права на оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності	43
Стаття 25. Публічність.....	43
Стаття 26. Диспозитивність	44
Стаття 27. Гласність і відкритість судового провадження та його повне фіксування технічними засобами	44
Стаття 28. Розумні строки.....	45
Стаття 29. Мова, якою здійснюється кримінальне провадження	48
Глава 3. Суд, сторони та інші учасники кримінального провадження	49
Коментар до § 1. Суд і підсудність.....	49
§ 1. Суд і підсудність	50
Стаття 30. Здійснення правосуддя судом	50
Стаття 31. Склад суду	51
Стаття 32. Територіальна підсудність	52
Стаття 33. Інстанційна підсудність	56
Стаття 34. Направлення кримінального провадження з одного суду до іншого	57
Стаття 35. Автоматизована система документообігу суду	57
§ 2. Сторона обвинувачення.....	74
Стаття 36. Прокурор	74
Стаття 37. Призначення та заміна прокурора.....	78
Стаття 38. Орган досудового розслідування	79
Стаття 39. Керівник органу досудового розслідування.....	79
Стаття 40. Слідчий органу досудового розслідування	87
Стаття 41. Оперативні підрозділи.....	90
§ 3. Сторона захисту.....	91

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений	91
Стаття 43. Виправданий, засуджений	93
Стаття 44. Законний представник підозрюваного, обвинуваченого	93
Стаття 45. Захисник	94
Стаття 46. Загальні правила участі захисника у кримінальному провадженні	96
Стаття 47. Обов'язки захисника	100
Стаття 48. Залучення захисника	102
Стаття 49. Залучення захисника слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом для здійснення захисту за призначенням	103
Стаття 50. Підтвердження повноважень захисника	128
Стаття 51. Договір із захисником	137
Стаття 52. Обов'язкова участь захисника	141
Стаття 53. Залучення захисника для проведення окремої процесуальної дії	144
Стаття 54. Відмова від захисника або його заміна	146
Коментар до § 4. Потерпілий і його представник	148
§ 4. Потерпілий і його представник	150
Стаття 55. Потерпілий	150
Стаття 56. Права потерпілого	151
Стаття 57. Обов'язки потерпілого	152
Стаття 58. Представник потерпілого	152
Стаття 59. Законний представник потерпілого	156
§ 5. Інші учасники кримінального провадження	156
Стаття 60. Заявник	156
Стаття 61. Цивільний позивач	172
Стаття 62. Цивільний відповідач	175
Стаття 63. Представник цивільного позивача, цивільного відповідача	177
Стаття 64. Законний представник цивільного позивача	178
Стаття 64-1. Представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження	178
Стаття 64-2. Третя особа, щодо майна якої вирішується питання про арешт	182
Стаття 65. Свідок	184
Стаття 66. Права та обов'язки свідка	185
Стаття 67. Відповідальність свідка	187
Стаття 68. Перекладач	187
Стаття 69. Експерт	189
Стаття 70. Відповідальність експерта	191
Стаття 71. Спеціаліст	192
Стаття 72. Відповідальність спеціаліста	195
Стаття 72-1. Представник персоналу органу пробачії	195
Стаття 73. Секретар судового засідання	197
Стаття 74. Судовий розпорядник	199
Коментар до § 6. Відводи	200
§ 6. Відводи	201
Стаття 75. Обставини, що виключають участь слідчого судді, судді або присяжного в кримінальному провадженні	201
Стаття 76. Недопустимість повторної участі судді в кримінальному провадженні	201
Стаття 77. Підстави для відводу прокурора, слідчого	202
Стаття 78. Підстави для відводу захисника, представника	202
Стаття 79. Підстави для відводу спеціаліста, представника персоналу органу пробачії, перекладача, експерта, секретаря судового засідання	202
Стаття 80. Заява про відвід	203
Стаття 81. Порядок вирішення питання про відвід	207
Стаття 82. Наслідки відводу слідчого судді, судді	207
Стаття 83. Наслідки відводу слідчого, прокурора, захисника, представника, експерта, спеціаліста, представника персоналу органу пробачії, перекладача	207
Коментар до Глави 4. Докази і доказування	208
Глава 4. Докази і доказування	210
§ 1. Поняття доказів, належність та допустимість при визнанні відомостей доказами	210
Стаття 84. Докази	210

Стаття 85. Належність доказів	210
Стаття 86. Допустимість доказу	210
Стаття 87. Недопустимість доказів, отриманих внаслідок істотного порушення прав та свобод людини	210
Стаття 88. Недопустимість доказів та відомостей, які стосуються особи підозрюваного, обвинуваченого	211
Стаття 89. Визнання доказів недопустимими	211
Стаття 90. Значення рішень інших судів у питаннях допустимості доказів	213
§ 2. Доказування	214
Стаття 91. Обставини, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні	214
Стаття 92. Обов'язок доказування	214
Стаття 93. Збирання доказів	214
Стаття 94. Оцінка доказів	215
§ 3. Показання	216
Стаття 95. Показання	216
Стаття 96. З'ясування достовірності показань свідка	216
Стаття 97. Показання з чужих слів	217
§ 4. Речові докази і документи	217
Стаття 98. Речові докази	217
Стаття 99. Документи	218
Стаття 100. Зберігання речових доказів і документів та вирішення питання про спеціальну конфіскацію	218
§ 5. Висновок експерта	227
Стаття 101. Висновок експерта	227
Стаття 102. Зміст висновку експерта	228
Глава 5. Фіксування кримінального провадження. Процесуальні рішення	230
Стаття 103. Форми фіксування кримінального провадження	230
Стаття 104. Протокол	230
Стаття 105. Додатки до протоколів	231
Стаття 106. Підготовка протоколу та додатка	232
Стаття 107. Застосування технічних засобів фіксування кримінального провадження	232
Стаття 108. Журнал судового засідання	234
Стаття 109. Реєстр матеріалів досудового розслідування	235
Стаття 110. Процесуальні рішення	235
Глава 6. Повідомлення	236
Стаття 111. Поняття повідомлення у кримінальному провадженні	236
Стаття 112. Зміст повідомлення	237
Коментар до Глави 7. Процесуальні строки	237
Глава 7. Процесуальні строки	238
Стаття 113. Поняття процесуальних строків	238
Стаття 114. Встановлення процесуальних строків прокурором, слідчим суддею, судом	238
Стаття 115. Обчислення процесуальних строків	240
Стаття 116. Додержання процесуальних строків	240
Стаття 117. Поновлення процесуального строку	240
Глава 8. Процесуальні витрати	241
Стаття 118. Види процесуальних витрат	241
Стаття 119. Зменшення розміру процесуальних витрат або звільнення від їх оплати, відстрочення та розстрочення процесуальних витрат	241
Стаття 120. Витрати на правову допомогу	242
Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження	284
Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів	285
Стаття 123. Витрати, пов'язані із зберіганням і пересиланням речей і документів	287
Стаття 124. Розподіл процесуальних витрат	288
Стаття 125. Визначення розміру процесуальних витрат	288
Стаття 126. Рішення щодо процесуальних витрат	289
Глава 9. Відшкодування (компенсація) шкоди у кримінальному провадженні, цивільний позов	289

Стаття 127. Відшкодування (компенсація) шкоди потерпілому	289
Стаття 128. Цивільний позов у кримінальному провадженні	290
Стаття 129. Вирішення цивільного позову в кримінальному провадженні	294
Стаття 130. Відшкодування (компенсація) шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю	294
Розділ II ЗАХОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	296
Глава 10. Заходи забезпечення кримінального провадження і підстави їх застосування	296
Стаття 131. Види заходів забезпечення кримінального провадження	296
Стаття 132. Загальні правила застосування заходів забезпечення кримінального провадження	296
Коментар до Глави 11. Виклик слідчим, прокурором, судовий виклик і привід	297
Глава 11. Виклик слідчим, прокурором, судовий виклик і привід	298
Стаття 133. Виклик слідчим, прокурором	298
Стаття 134. Судовий виклик	298
Стаття 135. Порядок здійснення виклику в кримінальному провадженні	299
Стаття 136. Підтвердження отримання особою повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом	299
Стаття 137. Зміст повістки про виклик	299
Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик	302
Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик	302
Стаття 140. Привід	304
Стаття 141. Клопотання про здійснення приводу	305
Стаття 142. Розгляд клопотання про здійснення приводу	306
Стаття 143. Виконання ухвали про здійснення приводу	306
Коментар до Глави 12. Накладення грошового стягнення.	307
Глава 12. Накладення грошового стягнення.	307
Стаття 144. Загальні положення накладення грошового стягнення	307
Стаття 145. Клопотання про накладення грошового стягнення	308
Стаття 146. Розгляд питання про накладення грошового стягнення на особу	309
Стаття 147. Скасування ухвали про накладення грошового стягнення	309
Коментар до Глави 13. Тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом.	310
Глава 13. Тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом	311
Стаття 148. Загальні положення тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом та тимчасового вилучення документів, які посвідчують користування спеціальним правом	311
Стаття 149. Наслідки тимчасового вилучення документів, які посвідчують користування спеціальним правом	312
Стаття 150. Клопотання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом	312
Стаття 151. Розгляд клопотання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом	314
Стаття 152. Вирішення питання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом	314
Стаття 153. Продовження строку тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом	314
Коментар до Глави 14. Відсторонення від посади.	315
Глава 14. Відсторонення від посади	316
Стаття 154. Загальні положення відсторонення від посади	316
Стаття 155. Клопотання про відсторонення від посади	316
Стаття 155-1. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності та продовження строку такого тимчасового відсторонення	318
Стаття 156. Розгляд клопотання про відсторонення від посади	320
Стаття 157. Вирішення питання про відсторонення від посади	321
Стаття 158. Продовження строку відсторонення від посади та його скасування	322
Коментар до Глави 15. Тимчасовий доступ до речей і документів.	322
Глава 15. Тимчасовий доступ до речей і документів	327
Стаття 159. Загальні положення тимчасового доступу до речей і документів	327
Стаття 160. Клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів	328
Стаття 161. Речі і документи, до яких заборонено доступ	330
Стаття 162. Речі і документи, які містять охоронювану законом таємницю	330
Стаття 163. Розгляд клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів	330
Стаття 164. Ухвала про тимчасовий доступ до речей і документів	331

Стаття 165. Виконання ухвали слідчого судді, суду про тимчасовий доступ до речей і документів	331
Стаття 166. Наслідки невиконання ухвали слідчого судді, суду про тимчасовий доступ до речей і документів	332
Коментар до Глави 16. Тимчасове вилучення майна	332
Глава 16. Тимчасове вилучення майна	332
Стаття 167. Підстави тимчасового вилучення майна	332
Стаття 168. Порядок тимчасового вилучення майна	333
Стаття 169. Припинення тимчасового вилучення майна	333
Коментар до Глави 17. Арешт майна	333
Глава 17. Арешт майна	335
Стаття 170. Накладення арешту на майно	335
Стаття 171. Клопотання про арешт майна	337
Стаття 172. Розгляд клопотання про арешт майна	339
Стаття 173. Вирішення питання про арешт майна	340
Стаття 174. Скасування арешту майна	342
Стаття 175. Виконання ухвали про арешт майна	343
Глава 18. Запобіжні заходи, затримання особи	343
Коментар до § 1. Запобіжні заходи, затримання особи на підставі ухвали слідчого судді, суду	343
§ 1. <i>Запобіжні заходи, затримання особи на підставі ухвали слідчого судді, суду</i>	346
Стаття 176. Загальні положення про запобіжні заходи	346
Стаття 177. Мета і підстави застосування запобіжних заходів	347
Стаття 178. Обставини, що враховуються при обранні запобіжного заходу	347
Стаття 179. Особисте зобов'язання	349
Стаття 180. Особиста порука	350
Стаття 181. Домашній арешт	352
Стаття 182. Застава	359
Стаття 183. Тримання під вартою	363
Стаття 184. Клопотання слідчого, прокурора про застосування запобіжних заходів	365
Стаття 185. Відкликання, зміна або доповнення клопотання про застосування запобіжного заходу	372
Стаття 186. Строки розгляду клопотання про застосування запобіжного заходу	373
Стаття 187. Забезпечення прибуття особи для розгляду клопотання про застосування запобіжного заходу	373
Стаття 188. Клопотання про дозвіл на затримання з метою приводу	374
Стаття 189. Розгляд клопотання про дозвіл на затримання з метою приводу	374
Стаття 190. Ухвала про дозвіл на затримання з метою приводу	375
Стаття 191. Дії уповноважених службових осіб після затримання на підставі ухвали слідчого судді, суду про дозвіл на затримання	375
Стаття 192. Подання клопотання про застосування запобіжного заходу після затримання особи без ухвали про дозвіл на затримання	376
Стаття 193. Порядок розгляду клопотання про застосування запобіжного заходу	376
Стаття 194. Застосування запобіжного заходу	377
Стаття 195. Застосування електронних засобів контролю	380
Стаття 196. Ухвала про застосування запобіжних заходів	386
Стаття 197. Строк дії ухвали про тримання під вартою, продовження строку тримання під вартою	388
Стаття 198. Значення висновків, що містяться в ухвалі про застосування запобіжних заходів	388
Стаття 199. Порядок продовження строку тримання під вартою	389
Стаття 200. Клопотання слідчого, прокурора про зміну запобіжного заходу	389
Стаття 201. Клопотання підозрюваного, обвинуваченого про зміну запобіжного заходу	390
Стаття 202. Порядок звільнення особи з-під варти	391
Стаття 203. негайне припинення дії запобіжних заходів	392
Стаття 204. Заборона затримання без дозволу слідчого судді, суду	392
Стаття 205. Виконання ухвали щодо обрання запобіжного заходу	392
Стаття 206. Загальні обов'язки судді щодо захисту прав людини	393
Коментар до § 2. Затримання особи без ухвали слідчого судді, суду	393
§ 2. <i>Затримання особи без ухвали слідчого судді, суду</i>	395

Стаття 207. Законне затримання	395
Стаття 208. Затримання уповноваженою службовою особою	397
Стаття 209. Момент затримання	399
Стаття 210. Доставлення до органу досудового розслідування	399
Стаття 211. Строк затримання особи без ухвали слідчого судді, суду	399
Стаття 212. Особа, відповідальна за перебування затриманих	399
Стаття 213. Повідомлення інших осіб про затримання	400
Розділ III ДОСУДОВЕ РОЗСЛІДУВАННЯ	401
Глава 19. Загальні положення досудового розслідування	401
Стаття 214. Початок досудового розслідування	401
Стаття 215. Досудове розслідування злочинів і кримінальних проступків	475
Стаття 216. Підслідність	476
Стаття 217. Об'єднання і виділення матеріалів досудового розслідування	480
Стаття 218. Місце проведення досудового розслідування	480
Стаття 219. Строки досудового розслідування	481
Стаття 220. Розгляд клопотань під час досудового розслідування	482
Стаття 221. Ознайомлення з матеріалами досудового розслідування до його завершення	483
Стаття 222. Недопустимість розголошення відомостей досудового розслідування	484
Коментар до Глави 20. Слідчі (розшукові) дії.	485
Глава 20. Слідчі (розшукові) дії	489
Стаття 223. Вимоги до проведення слідчих (розшукових) дій	489
Стаття 224. Допит	490
Стаття 225. Допит свідка, потерпілого під час досудового розслідування в судовому засіданні	502
Стаття 226. Особливості допиту малолітньої або неповнолітньої особи	505
Стаття 227. Участь законного представника, педагога, психолога або лікаря у слідчих (розшукових) діях за участю малолітньої або неповнолітньої особи	509
Стаття 228. Пред'явлення особи для впізнання	509
Стаття 229. Пред'явлення речей для впізнання	514
Стаття 230. Пред'явлення трупа для впізнання	515
Стаття 231. Протокол пред'явлення для впізнання	516
Стаття 232. Проведення допиту, впізнання у режимі відеоконференції під час досудового розслідування	517
Стаття 233. Проникнення до житла чи іншого володіння особи	519
Стаття 234. Обшук	522
Стаття 235. Ухвала про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи	525
Стаття 236. Виконання ухвали про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи	526
Стаття 237. Огляд	529
Стаття 238. Огляд трупа	531
Стаття 239. Огляд трупа, пов'язаний з ексгумацією	535
Стаття 240. Слідчий експеримент	536
Стаття 241. Освідування особи	536
Стаття 242. Підстави проведення експертизи	542
Стаття 243. Порядок залучення експерта	551
Стаття 244. Розгляд слідчим суддею клопотання про залучення експерта	553
Стаття 245. Отримання зразків для експертизи	558
Коментар до Глави 21. Негласні слідчі (розшукові) дії.	566
Глава 21. Негласні слідчі (розшукові) дії	574
§ 1. Загальні положення про негласні слідчі (розшукові) дії	574
Стаття 246. Підстави проведення негласних слідчих (розшукових) дій	574
Стаття 247. Слідчий суддя, який здійснює розгляд клопотань щодо негласних слідчих (розшукових) дій	575
Стаття 248. Розгляд клопотання про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії	575
Стаття 249. Строк дії ухвали слідчого судді про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії	578
Стаття 250. Проведення негласної слідчої (розшукової) дії до постановлення ухвали слідчого судді	578
Стаття 251. Вимоги до постанови слідчого, прокурора про проведення негласних слідчих (розшукових) дій	579

Стаття 252. Фіксація ходу і результатів негласних слідчих (розшукових) дій	579
Стаття 253. Повідомлення осіб, щодо яких проводилися негласні слідчі (розшукові) дії.....	580
Стаття 254. Заходи щодо захисту інформації, отриманої в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій	580
Стаття 255. Заходи щодо захисту інформації, яка не використовується у кримінальному провадженні.....	581
Стаття 256. Використання результатів негласних слідчих (розшукових) дій у доказуванні.....	581
Стаття 257. Використання результатів негласних слідчих (розшукових) дій в інших цілях або передання інформації.....	581
§ 2. <i>Втручання у приватне спілкування</i>	582
Стаття 258. Загальні положення про втручання у приватне спілкування.....	582
Стаття 259. Збереження інформації.....	583
Стаття 260. Аудіо-, відеоконтроль особи.....	583
Стаття 261. Накладення арешту на кореспонденцію	583
Стаття 262. Огляд і виїмка кореспонденції	583
Стаття 263. Зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж	584
Стаття 264. Зняття інформації з електронних інформаційних систем	584
Стаття 265. Фіксація та збереження інформації, отриманої з телекомунікаційних мереж за допомогою технічних засобів та в результаті зняття відомостей з електронних інформаційних систем.....	584
Стаття 266. Дослідження інформації, отриманої при застосуванні технічних засобів	584
§ 3. <i>Інші види негласних слідчих (розшукових) дій</i>	585
Стаття 267. Обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи.....	585
Стаття 268. Установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу	585
Стаття 269. Спостереження за особою, річчю або місцем	586
Стаття 269- ¹ . Моніторинг банківських рахунків.....	586
Стаття 270. Аудіо-, відеоконтроль місця	586
Стаття 271. Контроль за вчиненням злочину	587
Стаття 272. Виконання спеціального завдання з розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації	587
Стаття 273. Засоби, що використовуються під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій	588
Стаття 274. Негласне отримання зразків, необхідних для порівняльного дослідження	589
Стаття 275. Використання конфіденційного співробітництва.....	589
Глава 22. Повідомлення про підозру	589
Стаття 276. Випадки повідомлення про підозру	589
Стаття 277. Зміст письмового повідомлення про підозру	590
Стаття 278. Вручення письмового повідомлення про підозру	591
Стаття 279. Зміна повідомлення про підозру	592
Глава 23. Зупинення досудового розслідування	592
Стаття 280. Підстави та порядок зупинення досудового розслідування	592
Стаття 281. Розшук підозрюваного	593
Стаття 282. Відновлення досудового розслідування	594
Глава 24. Закінчення досудового розслідування. Продовження строку досудового розслідування.....	595
§ 1. <i>Форми закінчення досудового розслідування</i>	595
Стаття 283. Загальні положення закінчення досудового розслідування	595
Стаття 284. Закриття кримінального провадження та провадження щодо юридичної особи	595
§ 2. <i>Звільнення особи від кримінальної відповідальності</i>	600
Стаття 285. Загальні положення кримінального провадження під час звільнення особи від кримінальної відповідальності	600
Стаття 286. Порядок звільнення від кримінальної відповідальності	600
Стаття 287. Клопотання прокурора про звільнення від кримінальної відповідальності.....	601
Стаття 288. Розгляд питання про звільнення від кримінальної відповідальності	601
Стаття 289. Відновлення провадження при відмові від поручительства.....	602
§ 3. <i>Звернення до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру</i>	603
Стаття 290. Відкриття матеріалів іншій стороні	603
Стаття 291. Обвинувальний акт і реєстр матеріалів досудового розслідування.....	605

Стаття 292. Клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру	606
Стаття 293. Надання копії обвинувального акта, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру та реєстру матеріалів досудового розслідування	609
§ 4. Продовження строку досудового розслідування	609
Стаття 294. Загальні положення продовження строку досудового розслідування	609
Стаття 295. Порядок продовження строку досудового розслідування	610
Стаття 296. Задоволення клопотання про продовження строку досудового розслідування	611
Стаття 297. Відмова у задоволенні клопотання про продовження строку досудового розслідування	611
Коментар до Глави 24 ¹ Особливості спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень	612
Глава 24 ¹ Особливості спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень	614
Стаття 297- ¹ . Загальні положення спеціального досудового розслідування	614
Стаття 297- ² . Клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування	615
Стаття 297- ³ . Розгляд клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування	615
Стаття 297- ⁴ . Вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування	615
Стаття 297- ⁵ . Порядок вручення процесуальних документів підозрюваному при здійсненні спеціального досудового розслідування	616
Глава 25. Особливості досудового розслідування кримінальних проступків	618
Стаття 298. Загальні положення досудового розслідування кримінальних проступків	618
Стаття 299. Запобіжні заходи під час досудового розслідування кримінальних проступків	619
Стаття 300. Слідчі (розшукові) дії під час досудового розслідування кримінальних проступків	619
Стаття 301. Особливості закінчення досудового розслідування кримінальних проступків	619
Стаття 302. Клопотання прокурора про розгляд обвинувального акта у спрощеному провадженні	620
Глава 26. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування	621
Коментар до § 1. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів досудового розслідування чи прокурора під час досудового розслідування	621
§ 1. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів досудового розслідування чи прокурора під час досудового розслідування	624
Стаття 303. Рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування, та право на оскарження	624
Стаття 304. Строк подання скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора, її повернення або відмова відкриття провадження	638
Стаття 305. Правові наслідки подання скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора під час досудового розслідування	639
Стаття 306. Порядок розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора під час досудового розслідування	639
Стаття 307. Рішення слідчого судді за результатами розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора під час досудового розслідування	639
Стаття 308. Оскарження недотримання розумних строків	640
Коментар до § 2. Оскарження ухвал слідчого судді під час досудового розслідування	640
§ 2. Оскарження ухвал слідчого судді під час досудового розслідування	640
Стаття 309. Ухвали слідчого судді, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування	640
Стаття 310. Порядок оскарження ухвал слідчого судді	641
§ 3. Оскарження слідчим рішень, дій чи бездіяльності прокурора	641
Стаття 311. Рішення, дії чи бездіяльність прокурора, які можуть оскаржуватися слідчим	641
Стаття 312. Порядок оскарження рішень, дій чи бездіяльності прокурора	641
Стаття 313. Порядок вирішення скарги на рішення, дії чи бездіяльність прокурора	642
Розділ IV СУДОВЕ ПРОВАДЖЕННЯ У ПЕРШІЙ ІНСТАНЦІЇ	643
Коментар до Глави 27 Підготовче провадження	643
Глава 27. Підготовче провадження	648
Стаття 314. Підготовче судове засідання	648
Стаття 314-1. Складання досудової доповіді	649
Стаття 315. Вирішення питань, пов'язаних з підготовкою до судового розгляду	649

Стаття 316. Закінчення підготовчого провадження і призначення судового розгляду	662
Стаття 317. Матеріали кримінального провадження (кримінальна справа) та право на ознайомлення з ними	662
Глава 28. Судовий розгляд	663
Коментар до § 1. Загальні положення судового розгляду.	663
§ 1. <i>Загальні положення судового розгляду</i>	667
Стаття 318. Строки і загальний порядок судового розгляду.....	667
Стаття 319. Незмінність складу суду	667
Стаття 320. Запасний суддя.....	667
Стаття 321. Головуючий у судовому засіданні	668
Стаття 322. Безперервність судового розгляду	668
Стаття 323. Наслідки неприбуття обвинуваченого.....	669
Стаття 324. Наслідки неприбуття прокурора і захисника	671
Стаття 325. Наслідки неприбуття потерпілого.....	672
Стаття 326. Наслідки неприбуття цивільного позивача, цивільного відповідача, їх представників, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження	672
Стаття 327. Наслідки неприбуття свідка, спеціаліста, перекладача, представника уповноваженого органу з питань пробації і експерта.....	672
Стаття 328. Право перебувати в залі судового засідання.....	673
Стаття 329. Обов'язки присутніх у залі судового засідання.....	673
Стаття 330. Заходи до порушників порядку судового засідання.....	673
Стаття 331. Обрання, скасування або зміна запобіжного заходу в суді	674
Стаття 332. Проведення експертизи за ухвалою суду	675
Стаття 333. Застосування заходів забезпечення кримінального провадження та проведення слідчих (розшукових) дій під час судового провадження.....	676
Стаття 334. Об'єднання і виділення матеріалів кримінального провадження	680
Стаття 335. Зупинення судового провадження	680
Стаття 336. Проведення процесуальних дій у режимі відеоконференції під час судового провадження	680
§ 2. <i>Межі судового розгляду</i>	683
Стаття 337. Визначення меж судового розгляду.....	683
Стаття 338. Зміна обвинувачення в суді	684
Стаття 339. Висунення додаткового обвинувачення, початок провадження щодо юридичної особи під час судового розгляду.....	685
Стаття 340. Відмова від підтримання державного обвинувачення	686
Стаття 341. Погодження зміни обвинувачення, висунення нового обвинувачення, відмови від підтримання державного обвинувачення та початку провадження щодо юридичної особи під час судового розгляду.....	687
Коментар до § 3. Процедура судового розгляду.	688
§ 3. <i>Процедура судового розгляду</i>	693
Стаття 342. Відкриття судового засідання.....	693
Стаття 343. Повідомлення про повне фіксування судового розгляду технічними засобами	693
Стаття 344. Оголошення складу суду і роз'яснення права відводу.....	694
Стаття 345. Повідомлення про права і обов'язки	694
Стаття 346. Заборона присутності свідків у залі судового засідання.....	694
Стаття 347. Початок судового розгляду.....	694
Стаття 348. Роз'яснення обвинуваченому суті обвинувачення	694
Стаття 349. Визначення обсягу доказів, що підлягають дослідженню, та порядку їх дослідження.....	694
Стаття 350. Розгляд судом клопотань учасників судового провадження.....	698
Стаття 351. Допит обвинуваченого	698
Стаття 352. Допит свідка.....	698
Стаття 353. Допит потерпілого	699
Стаття 354. Особливості допиту малолітнього або неповнолітнього свідка чи потерпілого	699
Стаття 355. Пред'явлення для впізнання	700
Стаття 356. Допит експерта в суді.....	700
Стаття 357. Дослідження речових доказів	701
Стаття 358. Дослідження документів.....	701

Стаття 359. Дослідження звуко- і відеозаписів	701
Стаття 360. Консультації та роз'яснення спеціаліста	701
Стаття 361. Огляд на місці.....	701
Стаття 362. Дії суду при встановленні в судовому засіданні неосудності обвинуваченого	702
Стаття 363. Закінчення з'ясування обставин та перевірки їх доказами	702
Стаття 364. Судові дебати	702
Стаття 365. Останнє слово обвинуваченого.....	703
Стаття 366. Вихід суду для ухвалення вироку.....	703
Стаття 367. Таємниця наради суддів	703
Стаття 368. Питання, що вирішуються судом при ухваленні вироку	703
Коментар до Глави 29. Судові рішення.....	705
Глава 29. Судові рішення.....	707
Стаття 369. Види судових рішень.....	707
Стаття 370. Законність, обґрунтованість і вмотивованість судового рішення.....	707
Стаття 371. Порядок ухвалення судових рішень, їх форма	707
Стаття 372. Зміст ухвали.....	708
Стаття 373. Види вироків.....	708
Стаття 374. Зміст вироку	708
Стаття 375. Ухвалення судового рішення і окрема думка судді.....	710
Стаття 376. Проголошення судового рішення.....	710
Стаття 377. Звільнення обвинуваченого з-під варті.....	712
Стаття 378. Заходи піклування про неповнолітніх, непрацездатних і збереження майна обвинуваченого.....	712
Стаття 379. виправлення описок і очевидних арифметичних помилок у судовому рішенні	713
Стаття 380. Роз'яснення судового рішення.....	713
Глава 30. Особливі порядки провадження в суді першої інстанції	714
§ 1. Спрощене провадження щодо кримінальних проступків	714
Стаття 381. Загальні положення спрощеного провадження щодо кримінальних проступків.....	714
Стаття 382. Розгляд обвинувального акта у спрощеному провадженні.....	715
§ 2. Провадження в суді присяжних	715
Стаття 383. Порядок провадження в суді присяжних	715
Стаття 384. Роз'яснення права на суд присяжних	720
Стаття 385. Виклик присяжних	720
Стаття 386. Права і обов'язки присяжного	721
Стаття 387. Відбір присяжних у суді	721
Стаття 388. Приведення присяжних до присяги.....	722
Стаття 389. Недопустимість незаконного впливу на присяжного	723
Стаття 390. Усунення присяжного.....	723
Стаття 391. Порядок наради і голосування в суді присяжних	723
Розділ V	724
СУДОВЕ ПРОВАДЖЕННЯ З ПЕРЕГЛЯДУ СУДОВИХ РІШЕНЬ.....	724
Глава 31. Провадження в суді апеляційної інстанції.....	724
Стаття 392. Судові рішення, які можуть бути оскаржені в апеляційному порядку.....	724
Стаття 393. Право на апеляційне оскарження	727
Стаття 394. Особливості апеляційного оскарження окремих судових рішень.....	729
Стаття 395. Порядок і строки апеляційного оскарження.....	730
Стаття 396. Вимоги до апеляційної скарги	731
Стаття 397. Дії суду першої інстанції після одержання апеляційних скарг	734
Стаття 398. Прийняття апеляційної скарги судом апеляційної інстанції.....	734
Стаття 399. Залишення апеляційної скарги без руху, її повернення або відмова відкриття провадження.....	735
Стаття 400. Наслідки подання апеляційної скарги.....	736
Стаття 401. Підготовка до апеляційного розгляду	737
Стаття 402. Заперечення на апеляційну скаргу	737
Стаття 403. Відмова від апеляційної скарги, зміна і доповнення апеляційної скарги під час апеляційного провадження	738
Стаття 404. Межі перегляду судом апеляційної інстанції.....	739
Стаття 405. Апеляційний розгляд	739

Стаття 406. Письмове апеляційне провадження	741
Стаття 407. Повноваження суду апеляційної інстанції за наслідками розгляду апеляційної скарги	741
Стаття 408. Зміна вироку або ухвали суду судом апеляційної інстанції	742
Стаття 409. Підстави для скасування або зміни судового рішення судом апеляційної інстанції	742
Стаття 410. Неповнота судового розгляду	743
Стаття 411. Невідповідність висновків суду першої інстанції фактичним обставинам кримінального провадження	743
Стаття 412. Істотні порушення вимог кримінального процесуального закону	744
Стаття 413. Неправильне застосування закону України про кримінальну відповідальність	744
Стаття 414. Невідповідність призначеного судом покарання ступеню тяжкості кримінального правопорушення та особі обвинуваченого	745
Стаття 415. Підстави для призначення нового розгляду в суді першої інстанції	745
Стаття 416. Особливості нового розгляду судом першої інстанції	747
Стаття 417. Закриття кримінального провадження судом апеляційної інстанції	747
Стаття 418. Судові рішення суду апеляційної інстанції	748
Стаття 419. Зміст ухвали суду апеляційної інстанції	748
Стаття 420. Вирок, ухвала про застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру суду апеляційної інстанції	749
Стаття 421. Недопустимість погіршення правового становища обвинуваченого	749
Стаття 422. Порядок перевірки ухвал слідчого судді	750
Стаття 423. Повернення матеріалів кримінального провадження	751
Коментар до Глави 32 Провадження у суді касаційної інстанції	751
Глава 32. Провадження в суді касаційної інстанції	754
Стаття 424. Судові рішення, які можуть бути оскаржені в касаційному порядку	754
Стаття 425. Право на касаційне оскарження	755
Стаття 426. Порядок і строки касаційного оскарження	756
Стаття 427. Вимоги до касаційної скарги	756
Стаття 428. Відкриття касаційного провадження	757
Стаття 429. Залишення касаційної скарги без руху або її повернення	757
Стаття 430. Підготовка касаційного розгляду	757
Стаття 431. Заперечення на касаційну скаргу	758
Стаття 432. Відмова від касаційної скарги, зміна і доповнення касаційної скарги під час касаційного провадження	758
Стаття 433. Межі перегляду судом касаційної інстанції	758
Стаття 434. Касаційний розгляд	759
Стаття 435. Письмове касаційне провадження	759
Стаття 436. Повноваження суду касаційної інстанції за наслідками розгляду касаційної скарги	759
Стаття 437. Недопустимість погіршення правового становища виправданого та засудженого	759
Стаття 438. Підстави для скасування або зміни судового рішення судом касаційної інстанції	760
Стаття 439. Новий розгляд справи після скасування судового рішення судом касаційної інстанції	760
Стаття 440. Закриття кримінального провадження судом касаційної інстанції	760
Стаття 441. Судові рішення суду касаційної інстанції	760
Стаття 442. Зміст ухвали суду касаційної інстанції	760
Стаття 443. Повернення матеріалів кримінального провадження	761
Коментар до Глави 33. Провадження у Верховному Суді України	761
Глава 33. Провадження у Верховному Суді України	763
Стаття 444. Перегляд судових рішень Верховним Судом України	763
Стаття 445. Підстави для перегляду судових рішень Верховним Судом України	763
Стаття 446. Право на звернення про перегляд судових рішень Верховним Судом України	763
Стаття 447. Строк подання заяви про перегляд судового рішення	764
Стаття 448. Вимоги до заяви про перегляд судового рішення	764
Стаття 449. Порядок подання заяви про перегляд судового рішення	765
Стаття 450. Перевірка відповідності заяви вимогам цього Кодексу	765
Стаття 451. Допуск справи до провадження	765
Стаття 452. Підготовка до перегляду судового рішення у Верховному Суді України	766
Стаття 453. Порядок розгляду справи Верховним Судом України	766

Стаття 454. Повноваження Верховного Суду України	766
Стаття 455. Постанова Верховного Суду України про задоволення заяви	767
Стаття 456. Постанова Верховного Суду України про відмову у задоволенні заяви	767
Стаття 457. Повідомлення про ухвалення рішення та його виготовлення	767
Стаття 458. Обов'язковість судових рішень Верховного Суду України	767
Коментар до Глави 34. Провадження за нововиявленими обставинами	768
Глава 34. Провадження за нововиявленими обставинами	768
Стаття 459. Підстави для здійснення кримінального провадження за нововиявленими обставинами	768
Стаття 460. Право подати заяву про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами	769
Стаття 461. Строк звернення про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами	769
Стаття 462. Вимоги до заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами	769
Стаття 463. Порядок подання заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами	769
Стаття 464. Відкриття кримінального провадження за нововиявленими обставинами	770
Стаття 465. Відмова від заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами та її наслідки	770
Стаття 466. Порядок здійснення перегляду судового рішення за нововиявленими обставинами	770
Стаття 467. Судове рішення за наслідками кримінального провадження за нововиявленими обставинами	771
Коментар до Розділу VI Особливі порядки кримінального провадження	771
Розділ VI ОСОБЛИВІ ПОРЯДКИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	775
Глава 35. Кримінальне провадження на підставі угод	775
Стаття 468. Угоди в кримінальному провадженні	775
Стаття 469. Ініціювання та укладення угоди	775
Стаття 470. Обставини, що враховуються прокурором при укладенні угоди про визнання винуватості	776
Стаття 471. Зміст угоди про примирення	776
Стаття 472. Зміст угоди про визнання винуватості	778
Стаття 473. Наслідки укладення та затвердження угоди	780
Стаття 474. Загальний порядок судового провадження на підставі угоди	780
Стаття 475. Вирок на підставі угоди	784
Стаття 476. Наслідки невиконання угоди	785
Глава 36. Кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення	786
Стаття 477. Поняття кримінального провадження у формі приватного обвинувачення	786
Стаття 478. Початок кримінального провадження у формі приватного обвинувачення	788
Стаття 479. Відшкодування шкоди потерпілому у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення	788
Коментар до Глави 37. Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб	788
Глава 37. Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб	791
Стаття 480. Особи, щодо яких здійснюється особливий порядок кримінального провадження	791
Стаття 481. Повідомлення про підозру	792
Стаття 482. Особливості порядку притягнення до кримінальної відповідальності, затримання і обрання запобіжного заходу	792
Стаття 483. Інформування державних та інших органів чи службових осіб	795
Глава 38. Кримінальне провадження щодо неповнолітніх	795
§ 1. Загальні правила кримінального провадження щодо неповнолітніх	795
Стаття 484. Порядок кримінального провадження щодо неповнолітніх	795
Стаття 485. Обставини, що підлягають встановленню у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх	797
Стаття 486. Комплексна психолого-психіатрична і психологічна експертиза неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого	797
Стаття 487. З'ясування умов життя та виховання неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого	800
Стаття 488. Участь законного представника неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого	801
Стаття 489. Порядок виклику неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого	802

Стаття 490. Допит неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого	802
Стаття 491. Участь законного представника, педагога, психолога або лікаря в допиті неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого.....	803
Стаття 492. Застосування до неповнолітнього підозрюваного, обвинуваченого запобіжного заходу	803
Стаття 493. Передання неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого під нагляд	805
Стаття 494. Виділення в окреме провадження щодо кримінального правопорушення, вчиненого неповнолітнім	806
Стаття 495. Тимчасове видалення неповнолітнього обвинуваченого із залу судового засідання	806
Стаття 496. Участь у судовому розгляді представників служби у справах дітей та уповноваженого підрозділу органів Національної поліції.....	807
Стаття 497. Порядок застосування до неповнолітнього обвинуваченого примусових заходів виховного характеру	807
§ 2. Застосування примусових заходів виховного характеру до неповнолітніх, які не досягли віку кримінальної відповідальності.....	810
Стаття 498. Підстави для застосування примусових заходів виховного характеру	810
Стаття 499. Досудове розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів виховного характеру	810
Стаття 500. Порядок судового розгляду	811
Стаття 501. Ухвали суду в кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів виховного характеру.....	812
Стаття 502. Дострокове звільнення від примусового заходу виховного характеру	812
Глава 39. Кримінальне провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру.....	813
Стаття 503. Підстави для здійснення кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру.....	813
Стаття 504. Порядок здійснення досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру та щодо обмежено осудних осіб.....	814
Стаття 505. Обставини, що підлягають встановленню під час досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.....	815
Стаття 506. Права особи, яка бере участь у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.....	815
Стаття 507. Участь захисника	816
Стаття 508. Запобіжні заходи.....	816
Стаття 509. Психіатрична експертиза	817
Стаття 510. Об'єднання і виділення кримінальних проваджень	818
Стаття 511. Закінчення досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру	819
Стаття 512. Судовий розгляд	819
Стаття 513. Ухвала суду у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру	820
Стаття 514. Продовження, зміна або припинення застосування примусових заходів медичного характеру.....	821
Стаття 515. Відновлення кримінального провадження	822
Стаття 516. Оскарження ухвали суду.....	822
Глава 40. Кримінальне провадження, яке містить відомості, що становлять державну таємницю	823
Стаття 517. Охорона державної таємниці під час кримінального провадження.....	823
Стаття 518. Особливості проведення експертизи у кримінальному провадженні, яке містить державну таємницю	825
Глава 41. Кримінальне провадження на території дипломатичних представництв, консульських установ України, на повітряному, морському чи річковому судні, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України, якщо це судно приписано до порту, розташованого в Україні.....	827
Стаття 519. Службові особи, уповноважені на вчинення процесуальних дій.....	827
Стаття 520. Процесуальні дії під час кримінального провадження на території дипломатичних представництв, консульських установ України, на повітряному, морському чи річковому судні, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України, якщо це судно приписано до порту, розташованого в Україні.....	828

Стаття 521. Строк звернення із клопотанням про арешт тимчасово вилученого майна	846
Стаття 522. Строк законного затримання особи.....	846
Стаття 523. Місце проведення досудового розслідування кримінальних правопорушень, вчинених на території дипломатичних представництв, консульських установ, суден України.....	847
Коментар до Розділу VII Відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження	847
Розділ VII ВІДНОВЛЕННЯ ВТРАЧЕНИХ МАТЕРІАЛІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ.....	848
Стаття 524. Умови відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження	848
Стаття 525. Особи, які мають право звертатися до суду із заявою про відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження.....	848
Стаття 526. Підсудність заяви про відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження.....	848
Стаття 527. Зміст заяви про відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження.....	848
Стаття 528. Наслідки недодержання вимог до змісту заяви, відмова у відкритті провадження або залишення заяви без розгляду	849
Стаття 529. Підготовка заяви до розгляду	849
Стаття 530. Судовий розгляд.....	849
Стаття 531. Судове рішення	849
Коментар до Розділу VIII Виконання судових рішень.	850
Розділ VIII ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ.....	853
Стаття 532. Набрання судовим рішенням законної сили.....	853
Стаття 533. Наслідки набрання законної сили судовим рішенням.....	853
Стаття 534. Порядок виконання судових рішень у кримінальному провадженні	853
Стаття 535. Звернення судового рішення до виконання.....	853
Стаття 536. Відстрочка виконання вироку	854
Стаття 537. Питання, які вирішуються судом під час виконання вироків.....	872
Стаття 538. Питання, які вирішуються судом після виконання вироку	873
Стаття 539. Порядок вирішення судом питань, пов'язаних із виконанням вироку.....	873
Стаття 540. Зарахування у строк відбування покарання часу перебування засудженого в лікувальній установі.....	877
Розділ IX МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ПІД ЧАС КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	878
Коментар до Глави 42. Загальні засади міжнародного співробітництва.....	878
Глава 42. Загальні засади міжнародного співробітництва.....	886
Стаття 541. Роз'яснення термінів.....	886
Стаття 542. Обсяг міжнародного співробітництва під час кримінального провадження.....	887
Стаття 543. Законодавство, що регулює міжнародне співробітництво під час кримінального провадження.....	887
Стаття 544. Надання та отримання міжнародної правової допомоги чи іншого міжнародного співробітництва без договору.....	887
Стаття 545. Центральний орган України.....	888
Стаття 546. Інформація, що містить державну таємницю	888
Стаття 547. Виконання процесуальних дій дипломатичними представництвами або консульськими установами	889
Стаття 548. Запит про міжнародне співробітництво.....	889
Стаття 549. Зберігання та передання речових доказів і документів	889
Стаття 550. Доказова сила офіційних документів	890
Коментар до Глави 43. Міжнародна правова допомога при проведенні процесуальних дій.....	891
Глава 43. Міжнародна правова допомога при проведенні процесуальних дій	896
Стаття 551. Запит про міжнародну правову допомогу	896
Стаття 552. Зміст та форма запиту про міжнародну правову допомогу	897
Стаття 553. Наслідки виконання запиту в іноземній державі	913
Стаття 554. Розгляд запиту іноземного компетентного органу про міжнародну правову допомогу.....	913
Стаття 555. Повідомлення про результати розгляду запиту	913
Стаття 556. Конфіденційність	914
Стаття 557. Відмова у виконанні запиту про міжнародну правову допомогу.....	914
Стаття 558. Порядок виконання запиту (доручення) про міжнародну правову допомогу на території України	914

Стаття 559. Відкладення надання міжнародної правової допомоги	915
Стаття 560. Завершення процедури надання міжнародної правової допомоги	915
Стаття 561. Процесуальні дії, які можуть бути проведені в порядку надання міжнародної правової допомоги	915
Стаття 562. Процесуальні дії, які потребують спеціального дозволу	916
Стаття 563. Присутність представників компетентних органів запитуючої держави.....	916
Стаття 564. Вручення документів.....	916
Стаття 565. Тимчасова передача.....	916
Стаття 566. Виклик особи, яка перебуває за межами України	917
Стаття 567. Допит за запитом компетентного органу іноземної держави шляхом проведення відео- або телефонної конференції	918
Стаття 568. Розшук, арешт і конфіскація майна	919
Стаття 569. Контрольована поставка	920
Стаття 570. Прикордонне переслідування	922
Стаття 571. Створення і діяльність спільних слідчих груп.....	923
Стаття 572. Оскарження рішення, дій чи бездіяльності органів державної влади, їх посадових чи службових осіб, відшкодування завданої шкоди та витрати, пов'язані з наданням міжнародної правової допомоги на території України.....	924
Коментар до Глави 44. Видача осіб, які вчинили кримінальне правопорушення (екстрадиція).....	924
Стаття 573. Направлення запиту про видачу особи (екстрадицію).....	930
Стаття 574. Центральний орган України щодо видачі особи (екстрадиції)	931
Стаття 575. Порядок підготовки документів та направлення запитів.....	931
Стаття 576. Межі кримінальної відповідальності виданої особи	933
Стаття 577. Зарахування строку тримання виданої особи під вартою	933
Стаття 578. Інформування про результати кримінального провадження щодо виданої особи	933
Стаття 579. Тимчасова видача	933
Стаття 580. Особливості тримання під вартою	934
Стаття 581. Права особи, видача якої запитується	934
Стаття 582. Особливості затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення за межами України	934
Стаття 583. Тимчасовий арешт	942
Стаття 584. Застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою для забезпечення видачі особи (екстрадиційний арешт).....	944
Стаття 585. Застосування запобіжного заходу, не пов'язаного із триманням під вартою, для забезпечення видачі особи на запит іноземної держави	945
Стаття 586. Припинення тимчасового арешту або запобіжного заходу	945
Стаття 587. Проведення екстрадиційної перевірки	946
Стаття 588. Спрощений порядок видачі осіб з України	946
Стаття 589. Відмова у видачі особи (екстрадиції)	946
Стаття 590. Рішення за запитом про видачу особи (екстрадицію).....	947
Стаття 591. Порядок оскарження рішення про видачу особи (екстрадицію).....	947
Стаття 592. Відстрочка передачі.....	948
Стаття 593. Фактична передача особи	948
Стаття 594. Витрати, пов'язані з вирішенням питання про видачу особи іноземній державі.....	948
Коментар до Глави 45. Кримінальне провадження у порядку перейняття	948
Глава 45. Кримінальне провадження у порядку перейняття.....	950
Стаття 595. Порядок і умови перейняття кримінального провадження від іноземних держав	950
Стаття 596. Неможливість перейняття кримінального провадження	950
Стаття 597. Тримання під вартою особи до отримання запиту про перейняття кримінального провадження	951
Стаття 598. Порядок кримінального провадження, що перейняте від іншої держави	951
Стаття 599. Порядок і умови передання кримінального провадження компетентному органу іншої держави.....	951
Стаття 600. Зміст та форма клопотання про передання кримінального провадження іншій державі	951
Стаття 601. Наслідки передання кримінального провадження компетентному органу іншої держави	952

Коментар до Глави 46. Визнання та виконання вироків судів іноземних держав та передача засуджених осіб	952
Глава 46. Визнання та виконання вироків судів іноземних держав та передача засуджених осіб	957
Стаття 602. Підстави і порядок виконання вироків судів іноземних держав	957
Стаття 603. Розгляд судом питання про виконання вироку суду іноземної держави	958
Стаття 604. Виконання вироку суду іноземної держави	958
Стаття 605. Підстави розгляду питання про передачу засуджених осіб і їх прийняття для відбування покарання	958
Стаття 606. Умови передачі засуджених осіб і їх прийняття для відбування покарання	959
Стаття 607. Порядок і строки вирішення питання про передачу осіб, засуджених судами України, для відбування покарання в іноземних державах	960
Стаття 608. Повідомлення про зміну або скасування вироку суду України щодо громадянина іноземної держави	960
Стаття 609. Порядок розгляду запиту (клопотання) про передачу громадянина України, засудженого судом іноземної держави, для відбування покарання в Україні	961
Стаття 610. Розгляд судом питання про приведення вироку суду іноземної держави у відповідність із законодавством України	961
Стаття 611. Організація виконання покарання щодо переданої засудженої особи	962
Стаття 612. Повідомлення про зміну або скасування вироку суду іншої держави	962
Стаття 613. Витрати, пов'язані з передачею засудженої особи	963
Стаття 614. Визнання та виконання вироків міжнародних судових установ	963
Розділ IX ¹ ОСОБЛИВИЙ РЕЖИМ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО, НАДЗВИЧАЙНОГО СТАНУ АБО У РАЙОНІ ПРОВЕДЕННЯ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ	964
Стаття 615. Особливий режим досудового розслідування в умовах воєнного, надзвичайного стану або у районі проведення антитерористичної операції	964
Розділ X ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ	967
Розділ XI ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ	970

Примітка: Кримінальний процесуальний кодекс України, закони, постанови Верховної Ради України, Укази Президента України, постанови Кабінету Міністрів України, міжнародні декларації, договори, угоди, конвенції, постанови Пленуму Верховного Суду України, інформаційні листи та розпорядження Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, накази Генерального прокурора, Міністерства юстиції України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Державної судової адміністрації України, Міністерства оборони України, Координаційного центру з надання правової допомоги, які наведені в даному Науково-практичному коментарі, використані з офіційних сайтів Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Генеральної прокуратури України, Міністерства юстиції України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Державної судової адміністрації України, Міністерства оборони України, Координаційного центру з надання правової допомоги.

НАВЧАЛЬНЕ ВИДАННЯ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ
КОМЕНТАР

**КРИМІНАЛЬНО-
ПРОЦЕСУАЛЬНОГО
КОДЕКСУ УКРАЇНИ**

ЗРАЗКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ
ДОКУМЕНТІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ
ПРОВАДЖЕННІ

За загальною редакцією
Черня Володимира Васильовича, доктора юридичних наук, професора, ректора
Національної академії внутрішніх справ,
Чернявського Сергія Сергійовича доктора юридичних наук, професора

СТАНОМ НА 5 ВЕРЕСНЯ 2017 РОКУ

Підписано до друку 17.08.2017. Формат 60х84 1/8.
Друк лазерний. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Умовн. друк. арк. 124,25.

ТОВ «Центр учбової літератури»
вул. Лаврська, 20 м. Київ

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 2458 від 30.03.2006 р.

Перейти на сайт →